

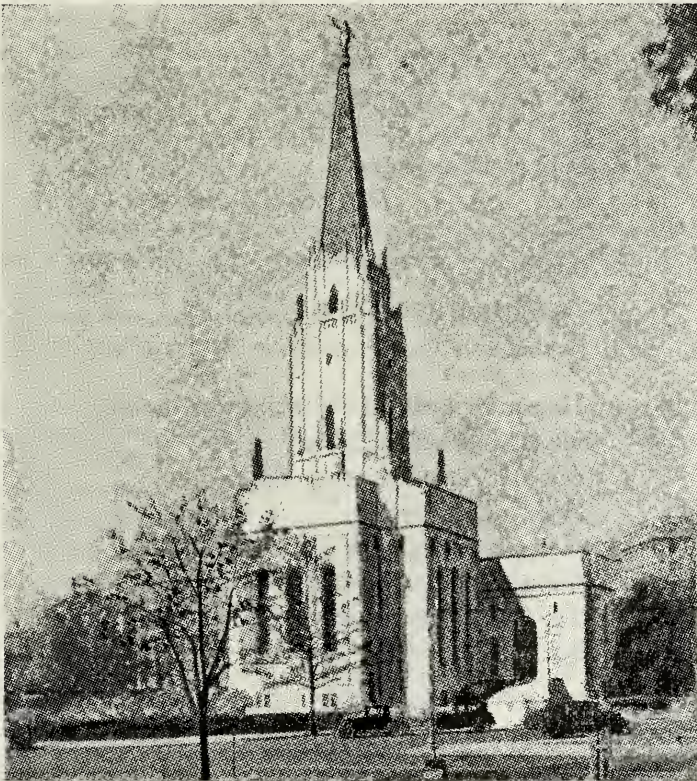
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 11

1. JUNI 1937

86. Aargang

De Sidste Dages Helliges Kirkebygning i Washington D. C.

„Pryd dine Tanker med Dyd“.

Mel: Ja vi elsker dette Landet.

Danske Ungdom, som paa Tinge,
 Samlet er i Dag,
 Lader eders Stemmer klinge
 Lydt for Sandheds Sag.
 Troens Grund og Haabets Anker,
 Det er Hjærtets Fryd,
 :| Og vi altid vore Tanker
 Pryde vil med Dyd. :|

At frimodig vi maa træde
 For Guds Aasyn frem.
 Over Fejltrin aldrig græde,
 Thi vi undgik dem
 Ved at følge Jesu Lære,
 Stole trygt paa Gud;
 :| Og at holde højt i Hæ
 Kyskheds store Bud. :|

Ungdom mellem Danmarks Lunde,
 Ren og stærk i Sind,
 Til det rette, skønne, sunde
 Evtigt eder bind.
 Aandens Budskab fra det Høje
 Glemmer, glemmer ej,
 :| Og lad ingen Magt jer bøje
 Bort fra Dydens Vej. :|

Hans Mikkelsen.

Guds Rige

af Ældste William E. Berrett.

Der er fortalt, at en Fritænder en Gang sagde til den store Pascal, som var en oprigtig Kristen: »Hvis De vil bevise Deres Religion til mig, vil jeg prøve den.«

Pascal svarede: »Hvis De vil prøve Religionen vil den bevise sig selv.«

Det er en beklagelig Kendsgerning, at Folk er mere vilige til at kritisere Jesu Kristi Evangelium end til at prøve dets Principper i Livets Digel. Et gammelt Ordsprog siger, at »Beviset for Buddingen ligger i Spisningen«. Beviserne for Jesu Kristi Evangelium ligger i Efterlevelsen af dets Principper.

Til dem, der forsøgte at komme i Diskussion med Jesus angaaende hans Myndighed og Sandheden af hans Lærdom var hans stadige Formaning: »Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han erkende, om Læren er fra Gud eller jeg taler af mig selv.« (Joh. 7: 16, 17.)

Disse Frelserens Ord lyder til os ned igennem Tiderne: »Derfor, hver den, som hører disse mine Ord og gør efter dem, ham vil jeg ligne ved en forstandig Mand, som byggede sit Hus paa Klippen,

og Skylregnene faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og sloge imod dette Hus, og det faldt ikke; thi det var grundfæstet paa Klippen.

Og hver den, som hører disse mine Ord og ikke gør efter dem, skal lignedes ved en Daare, som byggede sit Hus paa Sandet,

og Skylregnene faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og stødte imod dette Hus, og det faldt og dets Fald var stort.«

Hvad er disse Ord fra Jesus, som vil lede til Tryghed og Lykke? Apostelen Peter fortalte dem til den troende Mængde, som omringede ham paa Pinsefestens Dag, da deres oprigtige Spørgsmaal lød: »I Mænd, Brødre! hvad skulde vi gøre?« »Omvender eder, og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse; og I skulle faa den Helligaands Gave (Apost. Ger. 2: 38).

De samme Betingelser for Adgang til Guds Rige prædikes i Dag af Jesu Kristi Kirke i vor Tid, som kun adskiller sig fra Kirken i Apostlenes Dage ved Tidsrummet imellem og Navnet »af Sidste Dages Hellige«.

Kirkens fjerde Trosartikel erklærer:

»Vi tror, at Evangeliets første Principper og Ordinancer

er: 1. Tro paa den Herre Jesus Kristus. 2. Omvendelse. 3. Daab ved Begravelse i Vand til Syndernes Forladelse. 4. Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave.«

Disse er Betingelserne for Medlemsskab i Guds Rige, som bekendtgjort af Frelseren og udøvet af hans Kirke, naar søm helst, og hvor som helst den har været paa Jorden.

Lydighed til disse fire fundamentale Principper er nødvendige til al Udvikling. De er universale Principper og de naturlige Fordringer for Adgang til Guds Rige.

Tro princippet gennemtrænger alle Facer. En Bonde vilde ikke pløje sin Mark eller saa sin Sæd, hvis han ikke havde den Tro, at Sæden vilde spire og gro og modnes til Høsten. Han ved ikke om han vil høste; thi Tørke, Frost eller Haglstorm kan komme og ødelægge Sæden for ham.

En Kemiker vilde ikke arbejde med sine Forsøg i sit Laboratorium, hvis ikke han havde den Tro at bestemte Resultater kan opnaas. En Købmand vilde ikke opkøbe et Parti Varer, hvis ikke han troede han kunde sælge dem igen med Fortjeneste. Charles A. Lindberg vilde ikke have forsøgt at flyve over Atlanterhavet, hvis han ikke havde troet, han kunde naa sit Maal. I ethvert af disse Tilfælde var der ingen, der vidste med Bestemthed, at Maalet ville naas, men i hvert af disse Tilfælde var Troen Resultatet af Beviser. Bonden havde Beviser fra de foregaaende Aar, som styrkede hans Tro til Foretaagsomhed.

Kemikeren har Naturens Beviser i hans Kemikalier, som giver ham Tro paa Muligheden af fremtidige Opnaaelser. Købmandens Tro er Resultatet af hans Erfaringer. Lindberg havde Tro paa sit Luftskeib the »Spirit of St. Louis« paa Grund af, hvad han tidligere havde været i Stand til at udføre med det. Saa fra disse Eksempler i Livet omkring os, drager vi to Slutninger: Først Troen er Drivfjederen til al Foretagsomhed; og for det andet, Troen er baseret paa de Beviser vi har angaaende de Ting vi haaber paa; men som vi ikke ved.

Tro er derfor det første fundamentale Princip for Udvikling. Der er ingen, der kan naa Guds Rige, eller tilnærme sig det i nogen Grad uden at Tro paa Gud og Jesus Kristus som han har sendt.

Det andet Princip for Udvikling er Omvendelse. Den, som ikke vil omvende sig vil aldrig gøre Fremgang og dette passer med Hensyn til alle Livets Facer. Den Bonde, hvis Sæd er delvis ødelagt af Støvbrand vil aldrig opnaa en god Høst, indtil han indser sin Fejltagelse med Hensyn til Valg af Saasæd eller dens Behandling, fortryder sin Fejltagelse og beslutter sig til at være mere forsigtig næste Aar, og bringer sin Beslutning til Udførelse.

Kemikeren, som ikke kan opnaa de ønskede Resultater begrundet paa en eller anden Fejl enten i hans Apperater eller hans Fremgangsmaade kan aldrig naa sit Maal, indtil han omvender sig fra sin Fejltagelse. Købmanden som finder, at hans Forretning giver Underskud vil aldrig klare sig, med mindre han finder, hvor Fejlen ligger og faar ændret den. Den Person, som ikke vil antage Omvendelsens Princip i sit Liv vil aldrig gøre Fremgang.

Og saaledes kan der i aandelig Henseende heller ingen Fremgang være uden Omvendelse. Ingen kan nogensinde følge i Mesterens Fodspor eller blive skikket til Guds Rige med mindre vedkommende indser sine egne Fejl og Svagheder og omvender sig fra dem.

Troens Anvendelse tilskynder Mennesket til Handling. Men Mennesket, begrundet paa Misbrug af sin egen fri Villie handler ofte forkert. Omvendelse retter dets Fejltagelser og holder det gaaende i den rigtige Retning.

Dette bringer os til det tredie store Princip, Begravelsen af det gamle Liv af Fejtagelser og Fødselen til et nyt Liv. Dette er en fundamental Lov, der maa adlydes for at opnaa Lykke og Glæde.

Mennesket er et Offer for Fejltrin, og deres Følger, som de samler sig om det, og Erindringen om dem og de Sorger de har forvoldt berøver Livet sin Glæde og Lykke. Men Universets store Herre har nedlagt en vis, universal Lov. Denne Lov finder Anvendelse i Naturen saa vel som Mennesket. De visne og revne Blade falder fra Træerne ved Sommerens Ende og Træet faar en ny Fødsel om Foraaret. I hele Naturen er der Perioder af Genfødsel. Fortiden med sine grimme Ar er begravet og nyt Liv spreder sig over Jorden.

Saaledes er der i Guds store aandelige Rige, daglig en Periode med Lejlighed til nyt Liv, og den, som ikke vil begrave det forbigangne og leve i Fremtiden har allerede fordømt sig selv til Fortabelse.

Saa for at naa Guds Rige maa et Menneske antage det tredie Princip i Udvikling og Fremgang, og uden det kan der ingen Adgang være til dette Rige med evig Glæde og Lykke. For at symbolisere dette store, evige Princip har Gud bestemt, at dem, der vil indlemmes i hans Rige skal begraves i Vand af en, der er bemyndiget dertil, at deres syndige Liv maa begraves, og at de begynder et nyt Liv.

Og nu kommer vi saa til det fjerde store Princip. Fremskridt sker kun ved, at man er villig til at blive belært og søger Kundskab, hvor sand Kundskab findes. Den, som ikke vil søge Kundskab, eller tage paa Raad eller adlyde Visdom kan ikke gøre Fremgang. Det Menneske, der ikke vil lære

af andres Erfaring og udnytte de Raad, der gives ham af den, der har vandret Vejen før ham, fordømmer sin egen Fremgang. Ethvert Menneske søger at lære ved at lytte til dem, der ved Besked.

Paa det aandelige Felt kan Mennesket intet vide uden, hvad Gud er villig til at give det, og instruerer det til at søge. Den, der har antaget og adlydt de tre store Principper til Fremgang, Tro, Omvendelse og Daab er nu rede til at modtage det fjerde — Instruktion i de Ting, der hører Guds Rige til, at han maa lyde dets Love og opnaa de Velsignelser, som er indenfor dets Medlemmers Rækkevidde. Efter Daaben bliver den, som ønsker at blive et Medlem af Guds Rige, bekræftet et Medlem af en som selv er Medlem og bemyndiget til at udføre denne Handling. Rettigheden til Talsmanden den Helligaand bliver givet ham, at den Helligaand maa lære ham alle Ting henhørende til Guds Rige og under vise ham om tilkommende Ting.

At forsøge paa at lære de Ting, der hører Guds Rige til uden at blive Medlem deraf og modtage Undervisning af den Helligaand er det samme som at forsøge paa at opnaa Studentereksamen fra et Universitet og nægte at gaa til Undervisning.

Hele Livet omkring os, Fremgangen i alle levende Ting, bevidner det universale i disse Love. Hele Verden er en Skolemester til at bringe Mennesket til Gud.

Disse fire store Principper til Fremgang udgør den lige og snævre Sti, »som fører til Livet«. Den, der indlades i Riget har ikke naaet Vejens Ende. Den, der bliver Medlem af Kristi Kirke har ikke naaet Maalet, han er bare kommet indenfor Døren i den evige Skole. Angaaende disse har den store Profet Nephi, som engang levede i Amerika sagt:

»Og nu, mine elskelige Brødre, efter at I er komne ind paa denne lige og snævre Sti, spørger jeg, om alt er gjort? Se, jeg siger eder, nej; thi I kunde ikke være komne saa vidt, uden formedelst Kristi Ord, med urokkelig Tro paa ham, idet I ganske forlade eder paa hans Fortjeneste, som er mægtig til at frelse.

Derfor maa I stræbe fremad med Standhaftighed i Kristus, og have et fuldkomment klart Haab og Kærlighed til Gud og alle Mennesker. Og om I saaledes mætte eder med Kristi Ord samt stræbe fremad og udholde indtil Enden, se, saa siger Faderen, skulle I faa det evige Liv.

Og nu se, mine elskelige Brødre, denne er Vejen, og der er ingen anden Vej og intet andet Navn givet under Himmelen, hvorved Mennesket kan blive salig i Guds Rige.« (2 Nephi 31: 19, 21).

Der er ingen, som nogensinde fulgte Jesu Lære helt, uden at finde Glæde deri.

Det har været Evangeliets Historie, at dem, der er blevet indlemmet i Guds Rige har faaet den Helligaands Gave og har fundet nye Maal i deres Liv. Mænd, som er blevet indlemmet i dette Rige har villigt travet Jordan rundt uden Betaling, udstaaet Selvfornægtelser, opofret deres Midler og ofte Samværet med deres Familier for at bringe Rigets Budskab til deres Medmennesker, at de kunde blive delagtige i den samme Fylde af Glæde.

Saa stærk kan Indvirkningen af den Helligaand være paa dem, der er indgaaet i Riget, at den Nephitiske Profet Jacob advarer hans Folk imod at søge stor verdslig Rigdom.

»Men før I søger Rigdom søger Guds Rige.

Og efter at I have faaet et Haab paa Kristus, skulle I faa Rigdomme, om I søge dem i den Hensigt at gøre godt, at klæde de Nøgne, at mætte de Hungrige, at sætte de Fangne fri og at bringe den Syge og Nødlidende Lindring. (Mormons Bog Jacob 2: 18,19).

Til Jøderne, som forventede, at Guds Rige skulde have Armeer og Grænser sagde Frelseren:

»Guds Rige kommer ikke saaledes, at man kan vise derpaa.

Ikke heller vil man sige: Se her, eller: Se der er det; thi se Guds Rige er inden i eder.« (Lukas 17: 20, 21.)

Riget er en indvortes Udvikling, et Produkt af Lydighed mod Guds Love. Det er en Tilstand af Harmoni med Fremgangens Love — en Tilstand af Lydighed mod Guds hellige Villie. Herren har sagt om saadanne, som opnaar det:

»Og salige er de, som skulle søge at frembringe mit Zion paa hin Dag; thi de skulle have den Helligaands Gave og Kraft; og dersom de udholde indtil Enden, skulle de blive ophøjede paa den yderste Dag og vorde frelste i Lammets evigvarende Rige; og hvo, som forkynder Fred, ja, et glædeligt Budskab, hvor dejlige de skulle være paa Bjærgene.« (Mormons Bog 1 Nephi 13: 37).

Bryllup i København.

Lørdag den 1. Maj blev Ældste Carlo Leth Raadgiver i Københavns Grens Præsidentskab og Søster Emilie Hermine Grisat ægteviede. Efter den almindelige Vielse paa Raadhuset ankom Parret til Kirken i Borups Allé, hvor de modtog den kirkelige Velsignelse. Handlingen forrettedes af Missionspræsident Alma L. Petersen. Stjernen ønsker hjertelig til Lykke.

Redaktionelt.

Har det været forgæves.

Den 14. Juni 1850, altsaa for 87 Aar siden, ankom de første Repræsentanter for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige til Danmark for at aabne en Missionsvirksomhed i de skandinaviske Lande. Og det varede ikke saa længe før deres Arbejde begyndte at bære Frugter.

Det var ikke saa morsomt at være Medlem af Kirken den Gang; thi ikke alene Missionærene, men ogsaa Kirkens Medlemmer var ofte udsat for Overfald og Mishandlinger. Og siden da har mange Præster og religiøse Ledere ofte paa en mindre pæn Maade søgt at forhindre Evangeliets Udbredelse i Landet, medens andre af en mere frindsindet Tankegang har rystet mistænksomt paa Hovedet, med den Bemærkning, »Mormonismen har ingen Fremtid for sig i Danmark«. Og set fra et almindeligt Synspunkt, med Henblik paa stor Tilslutning kunne det synes som om de har haft Ret. Men lad os se Sagen lidt nøjere efter.

Mormonismen gør Paastand paa at være Jesu Kristi sande Evangelium gengivet til Jorden i de sidste Dage, som profeteret, at det skulde komme: »Og jeg saa en anden Engel flyve midt oppe under Himmelen, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bo paa Jorden (Joh. Aabenbaring 14: 6, 7.) Men det kunne efter Herrens egne Ord ikke forventes, at hans Evangelium vilde blive modtaget mere beredvilligt af Menneskene i de sidste Dage, end det blev paa den Tid, da han selv prædikede sine simple, frelsende Lærdomme. De forholdsvis faa Tilhængere han vandt, blev hadet og forfulgt, det var en Religion, som ingen Fremtid havde for sig, sammenlignet med den populære Jødedom og den mere populære Hedenskab. Og Kristendommen blev heller aldrig populær før den havde forandret sin Skikkelse og ændret sig efter hedenske Begreber og Opfattelser, »overtraadt Love, forventd Skikke, gjort den evige Pagt til intet.« (Es. 27: 1—5.)

»Da skal Himmeriges Rige lignedes ved ti Jomfruer, som toge deres Lamper og gik Brudgommen imøde.« (Matt. 25: 1.) Det er almindelig antaget, at denne Lignelse, som Messias her udtalte peger direkte hen paa hans anden Tilkomst, da han kommer i sin Herlighed og alle hellige Engle med ham, ikke som, den Profet fra Nazaret, men

som Brudgommen med sit Brudfølge for at gaa ind til sin store Bryllupsfest, med dem, der er beredt til at gaa med ham. Og det er indlysende fra Lignelsen selv, at de ti Jomfruer ikke repræsenterer Jordens Befolkning eller nogen stor Del deraf, men kun de faa, som har beredt sig paa hans Komme og gaar ud for at møde ham. Vi mindes hans Ord, »Mon jeg skal finde Tro i Verden, naar jeg kommer tilbage.«

I Betragtning af denne Lignelse, og i Lys af Profetiens Ord angaaende de Ting, som skulle ske i de sidste Dage umiddelbart før Kristi Komme, har de Sidste Dages Heliges Missionsvirksomhed i Danmark langt fra været forgæves, i saa meget som 27.000 Sjæle i Aarenes Løb har sluttet sig til den lille Flok, som bereder sig til at gaa Brudgommen i Møde, naar han kommer. Naar vi betænker, hvor mange af disse 27.000 ofrede alt for deres Tros Skyld, forlod deres elskede Fødeland for at drage ud til det fjerne, fremmede Vest, maatte drage bort udstødt af deres egne, og betragtet som en Skamplet paa Familiens gode Navn for deres Religions Skyld, hvorledes de ved deres Tro og Udholdenhed, deres Flid og Ærlighed har hjulpet til at grundlægge det Rige, som i al Evighed ikke skal forgaa, og hvor deres Børn og Børnebørn ved at træde i Forældrenes Fodspor er blevet en Ære, ikke alene til deres Paarørende, men ogsaa til deres Fødeland, saa kan vi i Sandhed glæde os over et smukt Resultat, som C. C. A. Christensen saa smukt har skrevet:

Morgenen saa dejligt oprinder paa ny,
 Lyset af Himlen frembryder;
 Israel opbygger sin Fædrene By,
 Zion, som fordem sig pryder.
 Blomstrende, som Rosen nu Ørkenen fremstaar;
 Tusinder Genløste med Sang til Zion gaar.
 Tegnene vi skue, vær vaagen, giv Agt,
 Frelserens Komme sig nærmer.

Lad os ikke alene søge at være blandt de ti Jomfruer, som gaar ud for at møde Brudgommen, men lad os alvorligt stræbe at være blandt de fem kloge, som har Olie i deres Kar, at naar Anskriget sker, at Brudgommen kommer, vi da kan være rede til at gaa med ham ind til Festen.

H. M.

Ungdomsstævnet i Odense.

Alle nye Forslag bliver mødt med en Del Skepsis, nogle endog saa meget, at Forslaget bliver kvalt i Fødselen. Da Præsident Holger M. Larsen for seks Aar siden prøvede at indføre et aarligt Ungdomsstævne i den Danske Mission, hævdede der sig mange tvivlende Røster.

Der er nu forløbet seks Aar siden den Tid, og de protesterende, tvivlende Røster er forlangst forstummet. Ungdomsstævnet er blevet en Tradition i den Dansk Mission. Hvis der pludselig kom Besked om, at Ungdomsstævnet vilde blive sløjftet, vilde der sikkert hæve sig et Kor af Protester, langt mere højrostede, end de der kom til Orde for seks Aar siden.

Dette sjette Ungdomsstævne i Rækken blev afholdt i Odense. Mange tænkte: »Kan det virkelig gaa? Odense er vel en stor By, men Grenen er en af de mindste Kirken har.« Det nys afholdte Stævne er det bedste Svar paa dette Spørgsmaal. Odense vil og Odense kan. De vidunderlige Dage, den 16. og 17. Maj 1937 vil sent glemmes af dem, der var saa lykkelige at komme med.

Vejrguderne havde truet med Regn og Kulde, og Forventningerne var ikke særlig store i den Retning. Saa meget større var Glæden over, at Vejret virkelig holdt under hele Stævnet, og at Solen kom frem i al sin Pragt under Udflugten anden Pinsedag.

Stævnet begyndte første Pinsedag, Kl. 9,30 med et Instruktionsmøde under Ledelse af Søster Anny Breum, Første Raadgiver i U.K.F.'s Hovedbestyrelse. Ved dette Møde blev den mere forretningsmæssige Del af Stævnet ordnet. Repræsentanter fra de forskellige Ungdomsforeninger gav Oplysninger angaaende Deltagelse etc. Præsidenten for Hovedbestyrelsen, Edmund Kaiser, aabnede med Bøn, og Missionspræsident Alma L. Petersen sluttede med Bøn. Til Stede var 70.

Det næste Møde fandt Sted Kl. 10, under Ledelse af første Raadgiver i U.M.F.'s Hovedbestyrelse, Chr. Tidemann Petersen, som bød alle Velkommen til Stævnet. Sangen ved dette Møde blev ledet af Missionær Arnold Bergeson fra Aarhus.

Den første Sang var: »Pryd dine Tanker med Dyd«, skrevet af Hans Mikkelsen, København. Missionspræsident Alma L. Petersen aabnede med Bøn. Ældste Clarence A. Larsen holdt en Velkomsttale, og Ældste Hans Mikkelsen fra København talte over Valgsproget. Det næste

Nummer paa Programmet var noget helt nyt, og vakte stor Begejstring, nemlig en Demonstration af Københavns Bikubepiger, som i deres smukke Uniformer, og under Ledelse af Str. Maren Mortensen, marcherede frem og gav en smuk lille Opvisning. Disse Piger, som alle har opfyldt »Byggebiens Rang«, og nu skal begynde at arbejde som »Honingbier«, fik deres Belønningstegn uddelt af Præsidentinde for U.K.F.'s Hovedbestyrelse, Eva M. Gregersen.

Efter en Lodtrækning gik man saa over til de forskellige Konkurrencer. Ved dette Møde konkurrerede 4 Herrekvartetter, 7 Juniortalere og 6 Dameduetter. De forskellige Præstationer stod alle meget højt, og gav Dommerne en haard Nød at knække. Efter en Del Bekendtgørelser blev dette Møde afsluttet med Taksigelse af Præsidentinden for Aarhus Ungdomsforening, Eli Nielsen. Til Stede var 259.

Kl. 13 blev der afholdt et specielt Møde for Kordirigenter, og Repræsentanter fra Ungdomsforeningerne, under Ledelse af Præs. Edmund Kaiser, hvor den musikalske Del af næste Aars Stævne blev ordnet. Funktionærmødet blev afholdt Kl. 14,15, og var under Ledelse af Præsident Edmund Kaiser. Ved dette Møde blev de forskellige Problemer indenfor Ungdomsforeningernes Arbejde drøftet, og Repræsentanter fra Grenene fik Anledning til at udtale sig. Der blev holdt korte Taler af henholdsvis Edmund Kaiser, Eva M. Gregersen og Anny Breum, om Vigtigheden af gode Ledere, dygtige Lærere samt om Bikubearbejdet. Der blev bl. a. bekendtgjort, at Aarhus Bikubepiger har skænket en Pokal, og det er besluttet at anvende denne til Konkurrence indenfor Bikubepigernes Gruppe. Den Bikubesværm, som næste Aar leverer den bedste Debat ved Stævnet, vil faa Pokalen som Ejendom. William Ørum Petersen mindede om Rapporterne. Mødet blev sluttet med Sangen: »O sig, hvad er Sandhed«, og med Taksigelse ved Ældste Amos Jackson, Randers. Til Stede var 146.

Stort offentligt Møde blev afholdt Søndag Aften Kl. 7 under Ledelse af Præsident Eva M. Gregersen. Sangen ved dette Møde blev ledet af Broder Henry Løjborg fra Aalborg. Aabningssangen: »Carry on«, der er oversat til Dansk ved Hans Mikkelsen og William Ørum Petersen, blev sunget, hvorefter Ældste Thomas Drury fra Esbjerg aabnede med Bøn. Der blev trukket Lod til de forskellige Konkurrencer, som derefter fandt Sted. I alt deltog seks blandede Kvartetter, syv Seniortalere og fire Sangkor. Ved dette Møde saavel som ved alle andre Møder var Publikum enige om, at Konkurrencernes Standard staar højere end nogensinde. Seniortalerne, der havde som Emne: »Hvad er Mor-

monismen«, gjorde et særligt dybt Indtryk paa Forsamlingen, og der blev sagt, at de var alle dygtige nok til at fortjene første Præmie.

Efter en kort Tale af Præsident Alma Petersen, sang de fire Sangkor smukke Underholdningsange, og efter en Del Bekendtgørelser blev Mødet afsluttet med Taksigelse af Br. Jørgen Chr. Hansen, Odense. Til Stede var 279.

Mandag Morgen var Salen fyldt Kl. 8, da Skuespillene tog sin Begyndelse, under Ledelse af anden Raadgiver i U.K.F.'s Hovedbestyrelse, Ellen Christensen. Pladsen tillader desværre ikke at fremhæve de mange ypperlige Skuespil og heller ikke de ligesaa vellykkede Underholdningsnumre, som kom i Pauserne. Men Publikum tilbragte en ganske vidunderlig Formiddag. Der blev sørget for at holde Publikum i Aande ustandseligt, og ingen fik Tid til at blive træt. Der var en smuk Blanding af Alvor og Skæmt, og man maa uvilkaarligt gribes af den største Respekt for vore unge Brødre og Søstre, som ofrer saa megen Tid og saa meget Arbejde paa dette Omraade, for at føre Ungdomsforeningen fremad. Til Stede var 277.

En af de Ting, der sent vil glemmes, var den dejlige lille Udflugt til Langesø. Solen skinnede, og alle var i Festhumør. Der blev serveret dejligt Smørrebrød og rigeligt af det. De forenede Sangkor sang flere Sange under Ledelse af Ældste Newel Christensen, Esbjerg, og Distriktspræsident Marcel F. Lauper holdt en lille Tale, der gjorde et dybt Indtryk paa Tilhørerne. I Udflugten deltog 224. Stævnets Clou var som altid den store Banket med efterfølgende Bal. Banketten, blev ligesom hele Stævnet forøvrigt, afholdt i Industripalæets store, smukke Sal. Maden var absolut førsteklasses, og det samme kan siges om Programmet, der udførtes under Ledelse af anden Raadgiver i U.M.F.'s Hovedbestyrelse William Ørum Petersen. Da han rejste sig for at bekendtgøre Resultaterne for de forskellige Konkurrencer, var Spændingen paa Bristepunktet. Vinderne kom efterhvert frem og fik Pokalerne udleveret af Missionspræsident Alma L. Petersen, og de traditionelle røde Sløjfer paasat af Str. Eliza Petersen, hvorefter de blev præsenteret for Forsamlingen, og modtaget med stor Jubel.

Første Præmie for Herrekvartet blev vundet af Aarhus og anden af Aalborg. Første Præmie i Juniorforedrag blev vundet af København, ved William Ørum Petersen, medens der blev trukket Lod om Andenpræmien mellem Aalborg, der var repræsenteret ved Edith Petersen og Odense ved Aksel Mathiesen. Aalborg vandt. Esbjerg vandt første Præmie i Dameduet og Odense anden. I den blandede Kvartet

vandt Aarhus første og København anden Præmie. Seniorforedraget blev vundet af Odense, ved Str. Sophie Hansen, der vandt første Præmie. Dette foregik ved Lodtrækning mellem Odense og København, der var repræsenteret ved Enoch Andersen. Disse to stod lige, men Odense vandt ved Lodtrækningen. I Konkurrencen i Korsang vandt Københavns Sangkor under Ledelse af Valdemar Jacobsen første Præmie, og Aalborg Sangkor, under Ledelse af Henry Løjborg, anden Præmie.

I Konkurrencen om gratis Stævnebillet vandt Gutte Ørregaard, København, og den gratis Banketbillet blev vundet af Inge Madsen, København.

Efter Banketten blev der danset til Kl. 11,30. Musikken blev besørget af et ypperligt syv Mands Orkester. Stemningen, som havde været glimrende under hele Stævnet, holdt til sidste Stund, og da Deltagerne skiltes Mandag Aften, var det med en dyb Følelse af Taknemmelighed til Himmelens Gud over de vidunderlige Dage vi havde tilbragt sammen, og med et fast Forsæt om at føre den herlige Sag, Ungdommens Sag, Guds Sag, »fremad frem, stadig frem, altid frem«.

E. M. G.

Nye Beskikkelser i Kirken.

Ved Foraarskonferencen, som blev afholdt i Salt Lake City i April blev Ældste Alb. E. Bowen, Præsident for de Unge Mænds Gensidige Uddannelses Foreninger i Kirken udnævnt og beskikket som en af de tolv Apostle til at udfylde Pladsen, som blev ledig ved Apostle Alongso A. Hinkley's Død.

Apostel George F. Richards tidligere Præsident for Templet i Salt Lake City er blevet udnævnt til midlertidig præsiderende Patriark for Kirken og ligeledes til at føre Tilsyn med alle Kirkens Templer. Ældste Stephen L. Chipman, som har været Raadgiver til Præsident George F. Richards er blevet beskikket til Præsident for Templet i Salt Lake City med Ældsterne Nicholas G. Smith og George F. Richards Jr. som Raadgivere.

Fra Missionsmarken

Ankomst og Beskikkelser. — Den 5. Marts ankom Ældsterne Spencer D. Madsen fra Prova, Utah, og Norman A. Sørensen fra Lowell, Wyoming til Danmark. Ældste Madsen blev beskikket til at arbejde i København og Ældste Sørensen til Aalborg, hvor de allerede har udført et godt Arbejde. Den 30. April ankom Ældste Lauritz George Petersen fra Salt Lake City, Utah, og er blevet beskikket til at arbejde i Slagelse. Den 27. April ankom Ældste Anton N. G. Jørgensen og Hustru fra Salt Lake City, Utah, til Danmark. Broder og Søster Jørgensen, som for en Del Aar siden emigrerede fra Esbjerg til Utah agter nu at bosætte sig i Esbjerg og blive i Danmark. Ældste Jørgensen, som samtidig med deres Tilbagevenden til Danmark var kaldet til at udføre en Mission her i sit Fødeland er blevet beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Forflytninger:

Ældste Victor Degn er forflyttet fra Slagelse til Aalborg, hvor han er beskikket til at virke som Distriktspræsident for Aalborg Distrikt.

Ældste Tafton Owen er forflyttet fra Nakskov til Aarhus; Ældste Woodrow Nielsen fra Viborg til Herning og Ældste Harold A. Petersen fra Viborg til Nakskov; Ældste Edwin Hansen fra København til Hjørring; Ældste Leland C. Hansen fra Aalborg til Randers; Ældste Anker W. Schade fra Hjørring til Horsens; Ældste Harald Y. Andersen fra Horsens til Aalborg; Ældste Lorence Nelsen Clark fra København til Slagelse; Ældste Lauritz Petersen fra Slagelse til København; Ældste Marius Hansen fra Randers til København.

AALBORG. — Fredag den 30. April, Aften Kl. 8 afholdt Dansk Missionærforening en vellykket Fest i Aalborg til Fordel for Missionærfondet. Et udmærket Program blev udført og Gleanerpigerne serverede Forfriskninger. Salen var fuld af Mennesker og det økonomiske Resultat var upaaklageligt.

KØBENHAVN. — Onsdag Aften den 5. Maj afholdt Dansk Missionærforening en Fest i København til Fordel for Missionærfondet. Et godt og righoldigt Program blev udført, hvorefter der dansedes en Times Tid. Festen var godt besøgt og gav et pænt finansielt Udbytte.

ODENSE. — Søndag den 16. Maj blev Anne Marie Dorthea Petersen døbt af Ældste Clarence A. Larsen og Else Marie Hansen døbt af Ældste Melvin R. Liljenquist.

Søndag den 14. Februar blev Anna Marie Petersen, Hans Christian Hansen og Ingrid Kathrine Lindholm Hansen døbt af Ældste Marcel F. Lauper.

SILKEBORG. — Søndag den 2. Maj blev Paul Møller Rasmussen døbt af Ældste Gordon P. Andersen og Søndag den 16. Maj blev Svend Børge Emmer døbt af Ældste Thomas M. Drury.

Mormonerne omtales i katolsk Blad

Fra Improvemend Era Jan. 1937.

Med Hensyn til Kirkens store Hjælpeprogram, som har været saa meget omtalt i amerikanske Blade, gengiver vi her en fuld og korrekt Oversættelse af en Artikel, som fandtes i »The Katolik Worker«, Nov. 1936. Dette Blad er udgivet i New York og er Medlem af den katolske Presseforening, hvilket giver Artiklen saa meget større Interesse for de Sidste Dages Hellige:

»Mormonerne er nu de førende! Mormonerne har taget Førerskabet fra Katolikerne med Hensyn til Omsorg for de trængende. De Sidste Dages Helliges Kirke har mødt denne Krise paa en Maade, der sætter vore saakaldte katolske Velgørehedsorganisationer til skamme.

Af de 117 Stave, eller lokal-administrative Enheder, som strækker sig fra Alaska til Meksico tager 112 af dem Del i Kirkens »Sikkerheds Plan«. 87 af disse har afgivet Rapport, at de vil være i Stand til at drage Omsorg for hver eneste trængende Familie af deres Medlemsskab.

Arbejdet paabegyndtes sidste April, og der er nu 400.000 Daaser henkogte Fødevarer, 82.308 Pund Mel, 11.860 Pund Kød og 27.195 Stykker Beklædningsgenstande rede til Uddeling blandt trængende Mormoner.

»I hver eneste Stav er arbejdsløse Mænd og Kvinder blevet sat i Arbejde med Syning, Landarbejde, Henkogning af Frugt, Reparering af Sko og Beklædningsgenstande, Indsamling af Møbler og andre Gaver fra Medlemmer og Ikke-Medlemmer.

Alt Arbejde udførtes gratis. Der blev ingen Penge udbetalt. Til hver Mand og Kvinde blev der givet et Arbejdsbevis. Naar en af Arbejderne trænger til noget, gaar han til Biskoppen i Wardet, hvor han bor og faar udleveret, hvad han og hans Familie trænger til.

Disse Beviser er ikke vurderet i Dollars og Cents. Deres Værdi beror paa Familiens Størrelse. Ugifte Mænd, som udfører samme Slags Arbejde, faar kun, hvad de trænger til for deres eget Ophold.

Indtil nu har der ingen Udgifter været forbundet med Administrationen af dette Arbejde. Igennem Vinteren vil det imidlertid blive nødvendigt at ansætte en Bestyrer med et lille Kontorpersonale til at forestaa Uddelingen.

»Ganske naturligt er det Landbruget, der har været Grundlaget i denne Plan. 2296 Acres Land var overdraget frit til Produktion af Foderafgrøde, Sæd, Grøntsager, Frugt o. s. v. Frugt- og Grøntsag-Avlen var med det samme henkogt til Opbevaring.

Sikkerhedsplanen foretog ligeledes 363 forskellige Stykker Arbejde og skaffede derved Beskæftigelse til 19.000 Arbejdsløse. Over 1000 fik Arbejde i private Foretagender. Saa vidtrækkende har denne Aktivitet været, at der kun er 10.000 Arbejdsløse tilbage paa Understøttelseslisterne.

De Sidste Dages Helliges Kirke har sat et Eksempel, værdig til Efterfølgelse af deres katolske Landsmænd. Den har sat et System op, under hvilket Lediggangens Forbandelse vil blive bortskaffet, den demoraliserende Indflydelse af Understøttelsessystemet afskaffet, og Uafhængighed, sund Økonomi og Selvrespekt atter grundfæstet iblandt Folket.

Denne mægtige Gerning er gennemført ved at kalde paa hver Mand, Kvinde og Barn i Samfundet til at tage andres Velfærd i Betragtning lige saa fuldt, som deres egne Interesser, og at arbejde for andre, som kun er knyttet til dem i Kristendommens Broderskabsbaand.

Vi gentager, alt Arbejde var frivilligt og personligt. Ingen Penge blev betalt ud i Lønninger. Og det hele blev udført uden Statens Hjælp.

Vi foreslaar at vore katolske Medlemmer læser nogle Sider af de Sidste Dages Helliges Rapport.

Det er en bitter Kop vi maa drikke, brygget af Mormonerne.

Det er muligvis svært for os at tage Lektier i Godgørelighed og Sociologi af Ikke-Katolikker, men lad os haabe, at vi i Fremtiden ogsaa maa være med.

INDHOLD:

Pryd dine Tanker med Dyd	162	Nye Beskikkelser i Kirken	173
Guds Rige	163	Fra Missionsmarken	174
Bryllup i København	167	Mormonerne omtales i katolsk	
Har det været forgæves	168	Blad	175
Ungdomsstævnet i Odense	170		

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Atma L. Petersen,*

Priorvej 12, København F.

Medredaktør: *Hans Mikkelsen,*

Priorvej 12, København F.